

Vaasan Ladun ja eräkerho Kaltion ruskamatka Tärnaby-Hemavanin alueelle 9.-14.9.

Menomatkan alkuosa Vaasasta Uumajaan taittui yöpymällä laivassa ja aamulla jatkettiin bussilla kohti määränpäättä. Majoittuminen retkiryhmäläisille oli hotelli Tärnabyssä.

Vaellusporukan urakka alkoi heti Hemavanin Klippenista Kungsledeniä pitkin. Ensimmäisen illan tavoitteena oli Viterskalsstugan. Retkiryhmä läksi tutustumaan lähitienooseen ja kuljettiin Tärnaan rantaa palan matkaa ja siitä noustiin hotellin takana nousevaan Laxfjälliin.

Seuraavana päivänä kiivettiin Skrovfjällin huipulle, josta laskettiin liian innokkaina ennen polkua alas ja suoraan koivikkoryteikön läpi. Oltiin vähän kuin keväällä ensimmäistä kertaa ulos päästetyt vasikat.

Atoklimpen lähellä Norjan rajaa oli seuraavan päivän kohde. Alue on historiallisesti arvokasta saamelaisaluetta, Pohjolan vanhinta, jossa on jäänteitä ja muistomerkkejä jopa 1000-luvulta alueella aikoinaan harjoitetuista porotaloudesta sekä uhrimenoista. Siellä porukka nousi Atoklimpenin kiviselle huipulle. Osa porukasta osallistui paikalliseen sieniopastukseen ja lähti maastoon keräämään sieniä. Muut tutustuivat Hemavanissa Naturumin luonnonhistorialliseen näyttelyyn ja sumun hälvettyä lähdettiin nousemaan Kungsledeniä ylös. Paluun jälkeen lähdettiin hakemaan vaellusporukkaa sovitusta paikasta, Umasjöstä.

Ruska oli hienoa, mustikoita vielä runsaasti ja säät mitä suotuisimmat. Bussi kuljettajanaan Markku Korvola vei meidät aamuisin lähtöpisteeseen ja haki sovitusta paikasta.

Vaelluksen päätteeksi, ennen päivällistä, käytiin hotellin näköalasaunassa. Ruotsalaisen saunan kiukaalle ei löylyä saa heittää. Silti saunan lämmössä, iho suihkunmärkänä, saatiin hyvät hiet pintaan ja samalla ihailtiin hienoa järvi- ja tunturimaisemaa. Päivälliseksi nautittiin maittavaa, lähiseudun raaka-aineista valmistettua ruokaa.

Vaellusporukka matkasi siis Viterskalsstuganiin, jossa väsyneitä vaeltajia oli vastassa vördinna – emäntä. Vastaanotto oli hyvä. Sisätiloissa keitettiin ruuat, tarinoitiin ja väsymys yllätti jo klo 21, jolloin osa porukasta meni nukkumaan telttoihinsa, osa yöpyi majassa. Sää oli sumuinen ja sateinen. Yöllä tuuli yltyi.

Seuraavaksi valettiin kahdeksi yöksi Syterstuganiin. Vaellus sinne sujui hyvässä takatulessa.

Sumusade piiskasi takaa, joten se ei haitannut. Majaemäntä toivotti meidät tervetulleiksi tarjoilemalla kakkua ja mehua. Seuraava päivä oli retkipäivä Syterstuganin lähimaastoissa. Osa porukasta lähti kiipeämään kohti 8 km päässä olevaa Norra Sytertoppenin 1768 metriin nousevaa huippua, kokonaisuus kertyi 1500 m ja palatessa saman verran laskua. Loput porukasta vaelsivat katsomaan edellä mainitun tunturin juurella sijaitsevaa jäätikköä, heillekin kertyi matkaa 12-13 km.

Osa jäätiköllä käyneistä teki vielä lisälengin läheisen Tärnasjön rantaan, josta Kungsleden jatkui siltoja ja saaria pitkin järven ylitse.

Seuraavana aamuna lähdettiin pakkaskelissä 22 km:n taipaleelle, kohti Umasjötä, jossa vastaanottoporukka odotti ja tuli kolmen kilometrin verran vastaan. Vördinna oli ihmetelleyt reitin suuntaa sanoen, ettei siellä ole edes joka kohdassa polkua. Tämän vaeltajat saivat kokea todeksi, kun ylitettiin soita, kivikkoja ja lumivyöryn kaatamia puita. Välillä piti olla tarkkana, että oikea suunta säilyi. Tuuli oli purevan kylmä ja vastainen, mutta vastaanottoryhmän näkeminen lämmitti ja antoi voimia viimeisille kilometreille.